

Shri Raghunath Temple MSS. Library,
JAMMU

No. 9293

Title अभिधा रहस्यं

Author प्रथुरा नाथ;

Extent ११ Age x

Subject न्याय नैशेषिकं

सुभिधारकस्यम्

१२५३

प्रवधारहस्य

२७५

प्रवधारहस्य

आचारमूलत्वे दस्य प्रवर्तकज्ञानजनकत्वेन भवतीति प्रवर्तकज्ञानं निरूप्यते तत्राभिधासं कल्पा पूर्वभाव
नाज्ञानं प्रवर्तकं तस्मिन् सत्यप्रवृत्तैरसत्यपि प्रवृत्तैः

श्रीगणेशायनमः आचारेति प्रवृत्तिजनकत्वं वेदस्य साक्षादजनकस्य द्वा रधीनं द्वारं च ज्ञानमिष्टा च ज्ञानम
नुस्यन्नेष्टा साक्षादिष्टा जनने शब्दा सामर्थ्यात् अत्र मया ति प्रसंगात् तत्र चान्यत द्वा रत्वेन शंका स्य दमयीति या
रि शेषात् ज्ञानमेव द्वारमिति तद्विचार्यते इति भावः तत्राभिधेति तत्राभिधा लिङ्. र्थः सैव प्रवृत्तिहेतुरिति भेदः
तेषामयमाशयः द्विविधा भावनाऽर्थ भावना शब्द भावना च सा च कर्म करणेति कर्त्तव्यता पेक्षितत्वा दंशत्रय
वती अन्यथा स्वर्गादिकं फलं न भावयेत् तस्यैतन्निता यधीनत्वात् तत्राधार्य विषयत्वेनार्थ भावना पदवाच्या
फलोत्पत्त्यनुकूल कर्त्तव्यता शक्तिमात्रं सर्वाख्यात साधारणं कर्त्ता चेत्ततोऽचेतनश्चरथादिः तदन्मा शब्द भावना
शब्द निष्ठ तपो शब्द व्यापार तथा च शब्द भावना पदवाच्या प्रवर्त्तना लिङ्ग धर्त्यः तदुक्तं अभिधा भावना माहु
रन्यामेव लिङ्ग दयः ॥ अर्थात्म भावना चान्मा सर्वाख्यातस्य गोचरा ॥ अर्थात्मत्वं अर्थ गोचरत्वं शब्द भावना
च किंकेन कथमिति संशयवती तदाह लिङ्गेभिधा सैव च शब्द भावना भाव्या च तस्याः पुरुष प्रवृत्तिः ॥ संवधवौ

शक्तिः

शम०

स्वर

पि

न

ती

स्वीकार

याजन्यफले प्रवर्तमानपुरुषस्येष्टां विना राजा मा मत्र प्रवर्तयतीति ज्ञानात्तादृशक्रियायां प्रवृत्तिर्ज्ञानात्तादृशप्रवृत्तौ
कत्रेतरधर्मिकर्तृक्रियानुकूलप्रवृत्तुस्त्यादक्यापारवत्ताज्ञानघटितसामग्र्याः पृथक् प्रयोजकत्वावधारणात् क्रियावि
शेषे स्वकृतससाध्यताधीदृशाया प्रवृत्तुस्त्यादक्यायां निरपि ईदृशकारणाविरहादेव तादृशधियः तन्क्रियायाः स्वकृ
तौ साधनताज्ञानविरोधित्वात् ईष्टसाधनतावत्कृति साध्यतायिनैतन्मते विध्यर्थः निष्कलतया ज्ञाते चैत्यवन्दनादौ जिना
दिवाक्यात् प्रवृत्तुदयो वलवदेवेराप्रतिबन्धादेव संख्यावन्दनादेः कष्टलेपिनतत्र वलवदेवः तद्वक्तारोऽनुष्ठानक
त्याभिसंधेः एव राजादिस्थलेपिनचवेदवक्तृपुरुषव्यापारस्य वेदप्रयोगरूपस्य ज्ञानादेव राजाज्ञादिज्ञाने दिष्टिववे
दिककर्मणी प्रवृत्तिरस्तु किमर्थमभिधारुपशब्दव्यापारे इति वाच्यं वेदस्यापौरुषेयत्वज्ञानदृशाया मयितं प्रवृत्तेरि
ति भावः भावनाया आख्यातसामान्यार्थलेपिनशब्दावनासपाया अभिधायाः आसाधारणालिङ्ग्यर्थत्वविरोधद्व
त्साहचिविवेति तथा च प्रवृत्तिरुपाया अर्थभावनाया एवाख्यातसामान्यार्थत्वान्नोक्तविरोध इति भावः न चाख्यातसामा

अभिधा

२

२

न्यस्यभावनात्वेनैकशब्देनैव निर्वाहे किंशब्दभावनायां शब्दोत्तरकल्पनेने निवाच्यं प्रवर्तकस्य शब्दोमां प्रवर्तयतीति ज्ञा-
 नस्याभिधाविषयकस्य निर्वाहाय शब्दोत्तराभावेनैव निर्वाहः। अभिधायां पृथक् शब्देनैव शब्दकत्वात्तन्वशाद्बोधेतुल्यविवेकतया
 भावस्याप्रामाणिकतया शब्दभावनात्वेन शब्दापिशब्दधर्मिकं प्रवर्तनावत्तावगाहिकथिताकारज्ञानेन निर्वाहतीति वा-
 च्यं अन्यधर्मिकस्य प्रवर्तनावत्त्वज्ञानस्यैव स्वधर्मिकान्माधीनप्रवर्तिमत्ताज्ञानस्यापि प्रवर्तकतया स्वार्गकामः शब्देन
 प्रवर्तयतीति शब्दबोधस्य प्रवर्तिनिर्वाहकत्वात्तादृशबोधानंतरं शब्दविशेषकस्यापि ज्ञानस्य संभवाच्च विशिष्यस्वविष-
 योपकज्ञानस्यैव प्रवर्तकतया ज्ञानानंतरस्वीकारस्यावश्यकत्वात्तएकशब्दोपस्थापितयोः परस्परमन्वयस्याव्युत्पन्नतया
 ऽर्थभावनोपरक्तशब्दभावनाज्ञाननिर्वाहार्थमपिशब्दभावनायां पृथक् शब्देनैव शब्दकता बोध्यातादृशएव बोधः प्रवर्तक-
 इत्यग्रे व्यक्तीभविष्यति भावनायाः द्वैविध्येऽपि अंशत्रयवत्त्वमुपपादयतीति साऽर्थभावना-शब्दभावनायां अंशत्रय-
 वत्ताया अग्रे वक्ष्यमाणतया भावना सामान्यपरत्वेनैव नैकशब्दापत्तेः अथवा भावना सामान्यपरएव तच्छब्दः शब्दभावनाया-

राम.

२

अंशत्रयवत्वे संवाटं दर्शयितुं तस्यास्तथात्वमग्रेऽनुवदिष्यतिकर्मभावं तच्चार्थभावनायाः स्वर्गादिरूपफलं शब्दभावनायाः
 स्तुअर्थभावनायादवाच्याप्रवृत्तिरेवेत्येव्यक्तीभविष्यतिकरणाभ्यभावनायायागादिरेवतन्मतेधात्वर्थस्यभावनायाकरणा
 त्वेनैवान्वयात् अतएवाग्निहोमात्वेद्योगैः स्वर्गाख्याफलंभावयेत्स्वर्गकामइत्याकारकताविध्यर्थवोधस्यसकलतांत्रिका
 नुमताकृतेः स्वर्गादिफलभावकत्वेयागादिद्वारेतिहृतेः क्रियानुकूलत्वलाभः इत्युक्तप्रवर्तकज्ञाननिर्वाहः सचपरंपरासा
 धनत्वघटकतयाशाब्दार्थएववाच्यचतीत्यादावपिपाकेनविकृतिभावपतीत्याकारकएवान्वयवोधस्तन्मते ततश्चन
 प्रवृत्तिः प्रवर्तनायास्तद्विषयत्वात्पागादेः कृतिजन्यसकृतावकरणात्वेपिफलोत्पत्त्यनुकूलव्यापारस्यभावनैकदेशे
 उत्पत्तौकरणातयाभावनाकरणात्प्रवादः पागैः स्वर्गभावयेदित्यादिविध्यर्थविवरणोपिधात्वर्थभवनएवतृतीयाथक
 रणात्त्वान्वयात्शब्दभावनायाः करणशक्तिग्रहइत्येष्टुटं इतिकर्तव्यताप्रयाजाद्येगपरिणादीअर्थभावनायाः स्वर्गा
 दिजननेसहकारिणीसाचेत्यस्यभावनासामान्यपरत्वेशब्दभावनासहकारित्वेनवक्ष्यमारीप्ररोचनाप्युपलक्षणीयान्

फल

अभिधा.

३
३

त्सापेक्षत्वं च भावनायास्तदो धकांक्षा जातकोपस्थिति विषयत्वं भावनात्वेन भावनायाः शब्दादुपस्थितौ किं भाव्यं केन भा
व्यं कथं भाव्यं इत्याकांक्षो दयातन तु स्वर्गादिजननेतन्नितयसहकृतत्वं तत्सापेक्षत्वं स्वर्गेजने नीयेतन्नितयां तर्गत स्वर्गा
दिरूप भाव्यस्य सहकारित्वासंभवात् अर्थात् आकांक्षा विरहे स्वर्गादिकं स्वर्गादिफलादिकं आदिपदात्करणा सह
कारिणोः परिग्रहः न भावयेत्तन्नास्तीयात् अथ वा न भावयेत्तन्वोधयेत्तवेद इत्यध्याहार्यं उक्तं भावना व्यस्य अर्थभा
वना शब्द भावनेति विशेषण्यपदेशवीजं दर्शयति तत्राद्येति तत्र तयोर्मध्ये आद्याप्रथमोक्ताः र्थभावना अर्थ विषयत्वे
न स्वोपस्थापकाख्यात समभिध्या हतधात्वर्थयागाघनुकूलत्वेन विषयत्वेनैव त्रियथाश्रुतार्थो न साधुः निर्विषयकस्या
चेतनकर्तव्यापारस्याप्यनुपदमर्थ भावनालोपगमेन विरोधात् अर्थ भावनायाः प्रवृत्तिमात्राधिकत्वे रथोगच्छतीत्यादा
वाख्यातस्य तदर्थकतानुपपत्तिरत आह फलोत्पत्त्यनुकूलेति फलं क्रियारूपं व्यापारोत्पत्तीत्यपि क्वचित्पाठः तत्रापि व्यापा
रः क्रियात्मकः तदुत्पत्त्यनुकूल व्यापाररूपकर्तृपदप्रतिपाद्यतावच्छेदकधर्ममात्रमित्यर्थः मात्रपदं कृतार्थकं कर्तृवक

फलं

त्यस्य

राम.

३

त्यत्र

धा

कर्त्तृपदार्थश्चचेतनश्चैवः पचतीत्यादौ चैत्रादिपुरुषः अचेतनोरथादिरिति रथोगघृतीत्यादाविति शेषः
खरथादिनिष्ठगमनाद्यात्मकक्रियानुकूलनोदनादिरुपव्यापारस्यापिकर्त्तृशक्तितयाः र्थभावनात्वमक्षतमि
तिरथोगघृतीत्यादाविति शेषः तथा च रथादिनिष्ठगमनाद्यात्मकक्रियानुकूलनोदनादिरुपव्यापारस्यापिकर्त्तृ
शक्तितयाः र्थभावनात्वमक्षतमिति रथोगघृतीत्यादिवाक्यस्याख्यातस्यार्थभावनावोधकत्वोपपत्तिरिति भावः
तदस्याभिधारुपाभावनाशब्दभावनापदवाच्येति शब्दस्य भावना इति विग्रहे तद्वन्नित्यस्य तद्व्यापारत्वस्यैव संबंध
त्वेन षष्ठ्यर्थत्वादिति भावः अर्थभावनाया आख्यातसामान्यार्थत्वेशब्दभावनाया आख्यातविशेषलिङ्गार्थत्वेम
दकारिकासंवादमाह तदुक्तमिति अभिधामि भावनामिति अभिधातीत्यभिधाशब्दस्तद्भावनामित्यर्थः अभिधामित्य
समस्तपाठेऽभिधानास्त्रीमित्यर्थः लिङ्गद्वयः आहुः ब्रुवतेशक्रिरब्रूयोर्यः अस्या अर्थभावनाया एतेनाख्यातसा
मान्यार्थत्वविरहः स्पष्टीकृतः अस्याऽभिधातोऽप्यगोचरोऽर्थः अर्थस्मृत्यात्मपदस्य स्वरूपार्थकत्वेन संभवति अ

व

भावना २

अभिधा.

४

३

र्थपदस्य धात्वर्थपरत्वात् तदनुकूलव्यापाररूपभावनायास्तदनात्मकत्वादिनोव्याचष्टे अर्थान्तत्वमिति अर्थगोचरत्वं अर्थानु-
कूलत्वं इत्यंशत्रयवतीति इत्याकारकाकांक्षोत्थाप्य कर्मकरणनिर्वाहकरूपं शत्रयवतीत्यर्थः लिङोभिधेत्यत्र पौषव्यर्थ-
निरूपितत्वान्वयिव्यापारत्वविशिष्टबोधकपदं पर्ययनव्याचष्टे लिङ इति लिङ निष्ठावश्याभ्युपेय इत्यपि पररांकथमभ्यु-
पेय इत्याकाक्षायां स्वयमभिधासाधकव्याप्तिप्रदर्शनापशाब्धबोधादिरूपव्यापारमादाय सिद्धसाधनवारणाय स्वनिष्ठ-
व्यापारजनकत्वस्य व्याप्तिर्दर्शनीया तच्च स्वनिष्ठत्वगर्भप्रतिज्ञायां मित्रसंगच्छते इति लिङादियक्षकप्रतादृशप्रतिज्ञैव प्र-
योक्तव्येति लाभाय लिङ निष्ठासुक्तं व्याप्तिर्दर्शयति करणस्येति दृष्टमिति तथा च यत्स्वमित्रसमवेतयत्कार्यं प्रतिकरणात् तत्का-
यनिकूलस्वनिष्ठव्यापारजनकमिति व्याप्तेर्लिङ निष्ठास्यैभिधारूपव्यापारस्यावश्यकत्वमिति भावः दंडोदेरिति दंडस्य
चक्रनिष्ठमित्रजनकत्वं काष्ठस्य तंडुलवयवनिष्ठसंयोगविशेषरूपविकृतिजनकत्वमित्यथा संख्यान्वयो द्रष्टव्यः सं-
दः चक्रनोदनाद्यनुकूलक्रियाज्वलनो वह्निः ननु करणत्वं फलायोगव्यवधिन्नकारणत्वं तच्चाभिधारूपव्यापारेऽस्तीति

दि१

त्य

काष्ठा
राम.

४

दी ५ पदार्थस्मरणदीप्ति

तत्र प्रवृत्तिर्द्वितीयानुकूलव्यापारान्मुपगमेव्यभिचारः तद्व्युपगमे चानवस्था इत्याशंकां निराकुतेन चेति ननु व्यापारवत्
 गर्भकरणात्त्वस्य हेतुत्वेऽपि दंडस्य दादौ भ्रम्यनुकूलनोदनादिरूपव्यापारवत्तिव्यभिचारो दुर्वार एव सत आह व्यापारमित्रत्व
 गर्भत्वादेति तत्काया नुकूलव्यापारमित्रतिर्करणात्वरूपकरणात्त्वस्यैव प्रकर्तहेतु कर्तव्यत्वादित्यर्थः तदर्थमेव व्यभिचार
 नवस्थावारणार्थमेव व्यभिचारानवस्थयोरिति अभिधारूपकार्यस्य व्यापारमित्रर्करो शब्दादौ तदनुकूलव्यापारांतरा नु
 पगमेव्यभिचारस्य तदुपगमे चानवस्थायाः प्रसंगादित्यर्थः शक्तित्ताना त्रिपदार्थस्मरणदीप्त्यर्थः शक्तित्तानेशबृहत्याजन
 कर्तव्यायथाश्रुता संगते तत्र किमित्याकांक्षाया मिति तव कारिकाया मभिधाया भावना लोकेः किमित्याकांक्षोदयात् पुरु
 षप्रवृत्तिरेव भाव्ये सुक्तमित्यर्थः संवधेतीत्यत्र तत्रेति पदानुषंगो बोध्यः केनेत्याकांक्षाया मिति भावना लोके कथिते भाव्याकां
 क्षाया इव कीदृशकरणा सहकारेण भाव्यमितिकरणाकांक्षाया अप्युदयात् संवधेत्याधुक्तमित्यर्थः प्रवृत्तिभवने शक्ति
 रूपसंवधय हस्यकरणात्वं व्यवस्थापयति अमुसत्रस्येति अभिधादावग्रहीतलिङादिपदशक्तिकस्येत्यर्थः लिङ्प

गाहो ३

भाव्य ४

रु

र

पिअ ४

ती

अभिधा.

५

कार ॥

दातुं लिङ्गं पदं निष्ठाभिधातः तच्छक्तिग्रहः अभिधादौ लिङ्गं दिपदशक्तिग्रहः सहकारी अभिधाविषयकप्रवर्तकज्ञानधार
प्रवृत्तिजनने करणविधया प्रवृत्तिभावना त्वनिर्वाहक इत्यर्थः विधिर्मायागे प्रवर्तयतीति ज्ञानेपिवक्ष्यामसाध्ये पागे प्र
वृत्तिभावयितुं कथमभिधाप्रभवतीत्याकांक्षाया मभिहितं प्ररोचनेत्यादिकारिकाप्रतीकं व्याचष्टे प्ररोचनेत्यादिप्ररो
चनावायुर्वैश्वेपिष्ठादेवता इत्यादिस्तत्पर्यवाहः अवसीददिति अवसीदंत्याः वलवदेषवशेन प्रवृत्तिजनने कुंठ
भवंत्याः विधिशक्तेरुत्तमकतया देषविघटनेनोपकारकतया उपयोगिनीति प्रवृत्तावित्यादिः स्तत्पर्यवाहस्य देषविघटक
तया प्रवृत्तुर्पेधाथ कत्वे युक्तिमाह प्रशस्तत्वज्ञाने इति शिप्रफेजनकत्वादिति ज्ञाने इत्यर्थः पुरुषप्रवृत्तेरिति अनुभवसिद्धता
दिति शेषः स्तुतिः तत्ज्ञानजनकार्यवाहः उत्तेजिकाशब्दशक्तेः कुंठतापनायिका भवतीति अनुभवानुरोधेन प्रशस्त
त्वज्ञानस्य देषविरोधित्वोपगमादिति भावः नन्विष्टसाधनताविधिपक्षे विश्वजिताय जेते सादौ फलकामबोधकपदा
अवशास्यलेविधितः सामान्यत इत्येव स्थित्या तद्विशेषाकांक्षोदयात्स्वर्गादिरूपफलविशेषबोधस्यावश्यकतया तदनुपप

ति

ल

राम.

५

ॐ

ती

त्वातदभिप्रायस्यत बोधकपदभिप्रायस्यवाकल्पनमुपपद्यते अभिधायविध्यर्थत्वे च तत्कल्पकविरह इत्याशङ्क्या
 भिधारूपभावनायां रूपागादिरूपक्रियागोचरस्वप्रवर्तनात्त्वज्ञानस्य प्रवर्तकत्वमप्यातस्य भाव्यतयाऽभिधायो प्रवृत्त्यन्वये
 नैव निर्वोदात्तादृशान्वयनिर्वाहकभावाकांक्षासंयतये शब्दनिष्ठभावनात्वेनेवाभिधायो लिङ्गदेः शक्तिरूपेणातेन
 रूपेणाततस्तस्मै यस्थितौ च तत्र प्रवृत्त्यन्वयात् प्रवृत्तिभावनात्वेनैव प्रवर्तनात्त्वलाभः । अन्यथा वलात् प्रवर्तनात्त्वबोधे वा
 भिधायो प्रवर्तनात्त्वान्वयप्रयोजकस्य प्रवृत्तेः सफलत्वस्य तानं योग्यताज्ञानविधयो यपुज्यते तादृशी च योग्यतानियमतो
 न्वयिता वच्छेदकतया भट्टमते भासते घटेन जलमाहरेत्त्यादौ छिद्रेतरत्वं वतः शब्दजन्यबोधे तन्मते पदानुपस्थितस्याभा
 नात् तात्पर्यविषयप्रतीत्यनुपयसा योग्यतो यस्यापकपदकल्पनाया आवश्यकत्वात् अतएव दिवाभोजीदेवैतैः पीन इ
 त्यादौ श्रुतार्थानुपयसारात्रिभोजी इत्यादिपदं कल्पत इति तेषां सिद्धांतः इत्थं च विश्वजिज्ञासुर्जने तस्यादावपि फलकाम
 बोधकपदकल्पनं प्रवृत्त्यनुपयस्यैवेत्याह इदं चात्रेत्यादिना अतिप्रसंगादिति अभिधादिपदाधीनाभिधाज्ञानात् लिङ्गादि

रूप

६

अभिधा०

६

पदेऽप्युसन्नस्यापितन्निष्ठस्वरूपसदभिधातोवाप्रवृत्तिप्रसंगान् प्रवर्तनात्वेन तत्तत्क्रियागोचरप्रवृत्तिसादकत्वेन ज्ञातेति श
ब्दरूपधर्म्यशेड्यादिनिष्कले निष्कलत्वेन ज्ञायमाने दुःखैकफलेन तत्वेन ज्ञायमाने दुःखैकफलेन तत्वेन ज्ञायमाने कर्मणि
तत्तत्क्रियागोचरप्रयत्ने तादृशप्रयत्नं प्रतीत्यर्थः तथा उत्पादकत्वेन ज्ञातुं शक्यत इति तत्रैव न चेत्तस्य योगः सफलत्वरूपा
न्वपप्रयोजकरूपज्ञानविरहादिति भावः भावनात्वेन फलोत्पादकत्वेन ज्ञाताया अर्थभावनातां प्रत्येवेति शेषः तथा ज्ञातुं श
क्यत इत्यनुषङ्गते फलभावनात्वेन ज्ञाताभिधाप्रवृत्तिहेतुरित्यनुषङ्गे नान्वपप्रतियया श्रुतव्याख्यानं न सम्पक्क फलभावना
त्वेनाभिधाज्ञानस्य प्रवर्तकत्वे सुक्तकथनान् उक्तायाः प्रवृत्तैः सफलत्वाज्ञानेभिधायाः प्रवर्तकत्वेन ज्ञानाशक्यतायास्तत्रा
हेतुत्वात् फलभावनात्त्वज्ञानस्य प्रवर्तनात्त्वज्ञाननिर्वाहकतयैव तादृशयुक्तिप्रसंगतः अभिधायाः फलभावनात्वबोधस्यै
व प्रवर्तनात्त्वज्ञाने योग्यताज्ञानविधया हेतुत्वमेतं म्रुथेनोक्तेमित्यपि न सत् अभिधायाः स्वर्गादिफलभावनात्वेन ज्ञानस्य प्र
वर्तनात्वबोधोपयोगितया पूर्वस्वीकारे भाव्याकांक्षानि वृत्तौ पुरुषप्रवृत्तौ भाव्यत्वेनान्वयानिर्वाहान् प्रवर्तनात्त्वज्ञानस्यैवा

राम०

६

अ

वैनुपयतेः प्रवृत्तिद्वारेण भिधायाः फलभावनात्वेन तत्फलभावनात्प्रहे प्रवर्तनात् ज्ञानस्य योग्यताज्ञानविधयापेक्षणी
पतापत्सोन्मोन्माश्रयप्रसंगात् अभिधायाः फलभावनात्वेन तत्फलभावनात्प्रहे प्रवर्तनात् ज्ञानस्य योग्यताज्ञानविधु
यापेक्षणीयतापत्सोन्मोन्माश्रयप्रसंगात् अभिधायाः फलभावनात्ज्ञानस्य प्रवर्तनात्ज्ञानोपयोगितायाविवक्षितत्वे
भिधाया निष्कलत्वे ज्ञानस्यैव प्रवर्तनात् बोधविरोधित्वकथनौचित्यात्तिः फलादुःखैकफलावासेत्यनभिधापनिःफलेदुः
खैकफलेवाकर्मणीत्याद्यभिधानस्यासंगतिप्रसंगाच्च एवं च क्रियागतमिष्टसाधनत्वं न विध्यर्थः अपित्वभिधागतमित्य
ग्रिमग्रथौ भिधापदं अभिधान्वय्यर्थभावनापरमिति ध्येयभाव्यानुपस्थितौ भाव्यफलाभावे तत्संभवः फलभावनात्वेन ज्ञान
संभवः ननु यागादिक्रियाभावनात्वेमेव योग्यतास्तु किं विश्वजिते सादौ फलबोधकपदकल्पनेनेत्यत आह न चेति क्रि
याभाव्याभाव्यत्वेनार्थभावनात्त्वयिनी सती योग्यताज्ञाननिर्वाहिका कष्टत्वात्स्वतोऽपुष्ट्यर्थत्वात्तथा च यागादिभावना
त्त्वमात्रं प्रवृत्तेर्नो भिधाभाव्यत्वं निर्वाहकं किंतु स्वर्गोत्पादकपागादिभावनात्वेव तज्ज्ञानार्थमपि स्वर्गादिफलौपस्थिते

अ

भा

इष्टसाधनत्वपर्यवसिताऽ

अभिधा.

एवमप्येव स्वर्गादिभावनात्मेव प्रवृत्तावभिधान्वयप्रयोजकमस्तइतिभावः समभिध्या हतफलं समभिध्या हतपदोपस्थाप्य
 स्वर्गादिकं ज्ञाता अर्थभावना प्रवर्तनात्त्वज्ञानोपयोगिनीतिशेषः अतएवार्थभावनायाः स्वर्गादिभावनात्त्वज्ञानात्तुरोधादेव
 फलं फलबोधकपदं नन्वेतन्मतेपिविधिवाक्यादिष्टस्वर्गादिसाधनताबोधेन्यापमताविशेषइत्याशंक्यसमाधत्तेयद्यपीसा
 दिनासेयंविधिनिष्ठत्वेनाभ्युपगताभिधाइष्टसाधनत्वबोधनिर्वाह्यप्रवर्तनत्वबोधोपयिकी इतिविशेषः इत्युपलक्षणां
 नैतन्मतेइष्टसाधनत्वेविधिशक्तिरपितुभावनात्वेनोपस्थितायां भावनायां स्वर्गादिपदोपस्थाप्यस्वर्गादेभ्युत्पत्तिवैचित्र्येण
 भाव्यतया च यादेवेष्टसाधनताबोधः तद्वोधोपयोग्यताज्ञाननिर्वाहयनतुप्रवृत्त्यर्थन्यायमतेतु सर्वत्रैवइष्टसाधनता
 ज्ञानस्यप्रवर्तकतयाइष्टसाधनत्वत्वेनलिङ्गादेः शक्तिरित्यपिविशेषोबोधः नित्यसंध्यावन्दनादिविधौ नित्यत्वं प्रत्यवा
 यजनकीर्त्ताभावप्रतियोगित्वं नित्यगोचरत्वं वाक्यतेरभिधाभावत्वेनान्वययोग्यत्वं इत्यवधेयं तदेव कृतेरिष्टसाधनत्व
 मेवक्रियागतमिष्टसाधनत्वं विनानेत्याक्षिप्तस्यानुपपत्तिप्रमाणलभ्यस्यतदिष्टसाधनत्वस्यैवोपयोगिभूतमिति शेषः
 यां२ क्रियेष्टसाधनत्वस्य१

राम.

प्रवर्तनात्वेति १

त

ग

प्रवर्तनात्त्वज्ञानानुकूलालिङ्गः प्रवृत्तित्वावच्छिन्नेऽप्यकूशक्तिर्न तु प्रवर्तनात्वेनाभिधायां शक्तिर्भावनायां भाव्यत्वेन प्रवृत्तेर
नव्यादेव प्रवृत्तिभावेनात्वरूपप्रवर्तनात्त्वलाभे तेन रूपेण शक्तौ मानाभावात् शक्तैव प्रवृत्तिभावेनात्वरूपप्रवर्तनात्त्वलाभे
भाव्याकाक्षानुदयाच्च तन्मतेऽचेतनव्यापारसाधारणस्य भावनात्वेवाख्यातसामान्यशक्यतावच्छेदकतया न सामान्य
शक्तिः प्रवर्तनात्त्वबोधोपपि कः प्रवृत्तित्वावच्छिन्नलाभः इत्यनम्यत्वं तया विधिप्रत्ययस्य प्रवृत्तित्वावच्छिन्ने शक्तं तरेऽत्र
ख्यातसामान्यवाच्यभावनायां प्रवृत्तित्वावच्छिन्नस्याभेदान्वयः सामान्यविशेषशक्तिभ्यां प्रवृत्तित्वभावेनात्वाभ्यां भावनाया ए
कत्र द्वयमिति रीत्यासङ्गदेव बोधः भावनात्त्वज्ञानेति शब्दभावनात्त्वज्ञानेत्यर्थः तदनुकूलाचेतेनैव रूपेण शक्तिः प्रवृत्त्यनुकू
ला शब्दस्य प्रवर्तकत्वं निर्वाहिकाभिधारुपा तन्मते कार्यानुकूलशक्तिनियतत्वात्कारणतायाः अपरिचितज्ञानानुकूला
इति शब्दभावनात्वेनाभिधातानानुकूलएकाप्रवृत्तित्वेन तद्वैधोपपिकी अयमभावनात्वेनार्थभावनावेधिका आख्यात
सामान्यस्याप्यशक्तिरिति प्रवृत्तिरूपोत्तिष्ठः शक्तपक्ष इत्यर्थः एवं च स्वर्गका मोषजेतेत्यादौ शब्दनिष्ठभावनाभावात्

अभिधा.

८
४

स्व चर

तथाप्यगदित्यादकत्वभा४

करणाकर्गस्य त्वनुकूलप्रवृत्तिरूपभावनावान् स्वर्गकाम इत्याकारकान्वयबोधः शब्दविशेष्यकोविपरीतबोधश्च शाब्दे अभि
धारूपभावनायां पृथक् शक्तितः संभवत्रपि हेयः प्रथमांतपदार्थस्य विशेष्यत्वात् तत्परिहारे प्रथमाया एवानुपपत्तेः कृति
विशेषणतया कर्तुर्विवक्षितत्वे तृतीयाया एव साधुत्वात् क्रियायाः फलभवेनेकरागतयाऽन्वयस्य केन भाव्यमित्याकांक्षानिह
त्यनुरोधात् सीकारे पिक्रियाद्यैव कृतेः स्वर्गधुत्वादेकैर्ज्ञानांतर्गतमेव क्रियानुकूलत्वभावेन उन्नतकालीने वेति दर्शितप्रव
र्तकधीनिर्वाहः अर्थभावनोपकारकस्य प्रयाजादेः शब्दभावनोपकारकप्ररोचनायाः तत्करणाशक्तियहस्य च न शाब्दबोधे
भानंतदुपस्थापकसाकांक्षयदाभावात् किं तत्तरकालं कथंचिन्मानमिति सर्म्मसः संकेतमित्राया मिति शब्दस्य यागादिप्रव
र्तकाभिधाख्यपदार्थांतरवत्त्वानुपगमेशब्दे यागमभिधातीत्यत्र कोभिधायदार्थः इत्याकांक्षानिबन्धस्य संकेतमित्रत्व
मुक्तं तथा च संकेत एव तत्राभिधायदार्थांतरवत्त्वानुपगमेशब्दे यागमभिधातीत्यत्र कोभिधायदार्थः इत्याकांक्षानिबन्ध
र्थसंकेतमित्रत्वमुक्तं तथा च संकेत एव तत्राभिधायदार्थः अप्रवर्तकशब्देऽपि अर्थाभिधातृत्वव्यवहारात् वचनानुसमानार्थ

राय.
८

दि

कस्याभिप्रेतधातः संकेतरूपवृत्तिबोधकतायाः क्लृप्तादितिभावः उक्तानुमानमेवमानं इत्याशंक्यतत्रासिद्धिमाहश
ब्दस्येतिव्यवहाराधीनमुसन्निवलेनेतिव्युत्पादकस्यव्यवहारदर्शनेनेत्यर्थः ज्ञानमात्रेतिमात्रपदलभ्यंप्रवृत्तिजनक
त्वावधारणाव्यवच्छेदं स्पष्टयतिनस्त्वितिस्वप्रवृत्तौ ज्ञानस्य हेतुत्वावधारणात् इयंप्रवृत्तिर्ज्ञानजन्या प्रवृत्तित्वान्मप्रवृ
त्तिवदित्यनुमानेन ज्ञानं प्रवृत्तिजनकत्वेन कल्पयित्वा तच्चेतुतया प्रसक्षादिप्रमारावाधेन उपस्थितशब्दस्यैवावधारणा
त्प्रवृत्तौ चाम्यत्र क्लृप्ते हेतुता कज्ञानेनाम्यथा सिद्धतया शब्दस्पर्शकारणात्वावधारणं सभवादितिभावः अस्युपेयाह
भावेवेति शब्दे प्रवृत्तिजनकत्वस्य सत्त्वेवेत्यर्थः आवश्यकेति शब्दवृत्तयधीनवृत्तिस्त्वैलाघवात् प्रवृत्तिसामान्येऽवश्य
कल्पकारणात्ताकेत्यर्थः राजाज्ञादिस्थलेपिराजनिग्रहं रूपानिष्ठनिवृत्तिरूपेण साधनताज्ञानस्यैव संभवादितिभावः अ
भिधालक्षणाव्यापारनपेक्षणादितितथा च साक्षात्साधननिष्ठसाधनतायाव्यापाराधीनत्वनिष्पन्नाभिधासिद्धिरिति
भावः तथापि स्वनिष्ठव्यापारजनकत्वसाधुकोक्तनियमादभिधासिद्धिर्निःप्रसहैवेत्याशंक्यतादृशनियमं दृष्टयतिनचे

त

9

二

६

स्येवदृष्ट्याणां तया संकल्पादिज्ञानाप्रवर्तकत्वे तादृशहेतुद्वयं दर्शयति तस्मिन्निति उक्तं साध्येषु अभिधाज्ञाना-
दिरूपकथितपक्षान्वितसाध्येषु मध्येसाध्यस्य सर्वत्रैक्येयिविशिष्टस्य नामात्वात् तद्वद्वचनं यथायोगमिति यत्र
यस्य संगतिस्तत्रैव प्रत्येकं हेतोरन्वयात् न तु सर्वत्रैव हेतुद्वयस्यैवार्थः न चाभिधाज्ञानेऽसत्यपीति हेतुर्यथाशब्द-
निष्ठत्वशब्दव्यापारत्वरूपाभिधात्वघटकदत्तद्वयं विशकलितमुपादाय व्याख्यायते तथा तस्मिन्निष्पत्त्यादिहेतुरपि श-
ब्दनिष्ठविषयकशब्दव्यापारविषयकज्ञानसत्त्वेपीति व्याख्यातुं शक्यते तादृशस्य शब्दत्वशब्दबोधादिविषयक-
ज्ञानस्य प्रसिद्धिरितिकथमभिधापक्षे तादृशहेतुपरित्याग इति वाच्यं तादृशज्ञानसत्त्वे कदाचिदप्रवृत्तावपिशब्द-
निष्ठव्यापारविषयकत्वेन ज्ञानहेतुतायामन्वयव्यभिचारविरहेणा तादृशरूपेणा हेतुत्वस्य निराकरणायोगात्तादृश-
वर्धयं यद्यपि संकल्पादिज्ञानं न प्रवृत्तियोग्यं प्रवृत्त्यनुपाधायकत्वादित्यथा श्रुतानुमानेभागासिद्धिः संकल्पादिज्ञा-
नत्वेन प्रवर्तकतावच्छेदकं तत्त्वे मानाभावात् इत्यनुमानमेवात्राभिहितं अत्र च यत्र क्रियाज्ञानमात्रं न तु संकल्पादिज्ञानं तत्र
प्रवृत्त्यभावः संकल्पादिज्ञानाभावादिति संकल्पादिज्ञानत्वस्य प्रवृत्तिजनकतावच्छेदकत्वं प्रामाणि-

म२

संकल्पादिज्ञानत्वं न प्रवृत्तियोग्यतावच्छेदकं प्रवृत्त्यनुपाधायकवृत्तिवदित्यत्र भागासिद्धिविरहेऽपि य-

भिचारः स्फुट एव तथापि ३

कं इत्यसिद्धिशंकायामुक्तं तस्मिन्सत्यं

अभिधा.

१०

10

व

प्रवृत्तेरिति इष्टसाधनत्वादिज्ञानेः सति संकल्पादिज्ञाने सत्यपि अप्रवृत्तेरिष्टसाधनत्वादिज्ञानादिविरह एवावश्य
कतया प्रवृत्त्यभावप्रयोजको न तु संकल्पादिज्ञानाभाव इति दर्शितयुक्तिविरहाप्रमानाभावरूपहेत्वसिद्धिरिति भावः
भदेन समं विवादेशब्दसमवेतविषयकत्वेन शब्दव्यापारविषयकत्वेन वा घटितो धर्मो न प्रवर्तकतावच्छेदकः तत्वेमा
नाभावरूपहेत्वसिद्धिरिति भावः भदेन समं विवादेशब्दसमवेतविषयकत्वेन शब्दव्यापारविषयकत्वेन वा घटितो ध
र्मो न प्रवर्तकतावच्छेदकः तत्वेमा नाभावात् इत्यनुमेयं क्रियाज्ञानमात्रदशापामप्रवृत्तौ तद्वर्मावच्छिन्नाभाव एव प्रयो
जक इति मानसत्वाद्धेसिद्धिरित्याशंकापारीहो योक्तमसत्यपीति तथा च तदपावच्छिन्नाभावो न कार्यभावे इष्टसा
धनतादिज्ञानाभावा सहितः प्रयोजकः शब्दानधीनप्रवृत्तिस्थिते तदभावसत्वेनाप्यप्रवृत्त्यापत्तेरित्यावश्यकेष्टसाधन
त्वादिज्ञानाभाव एव प्रयोजकः इति नोक्तमानावकाश इत्यभिप्रायः कसंस्या पूर्वज्ञानाप्रवर्तकत्वपक्षेऽप्यसत्यपीत्यादि
हेतुः संगच्छते भावनाज्ञानाहेतुत्वे च पूर्वोक्त एव हेतुः कृति साध्यताज्ञानसत्वे कृतिरूपभावनाज्ञानस्यावश्यकत्वादसत्य

रा

राम०

१०

च

था

न

पीतिहेत्वसंगतेरितियथायोगमित्यभिहितवतोमिश्रस्याशयः प्रवृत्तिदर्शनेनविचिशब्दप्रवरोप्रवृत्तिप्रयोज
कत्वावधारणशक्तिकल्पयतीत्यनेनान्वयः शक्तिमित्यस्यतत्रतदुपपादिकंविधियदस्येत्यादिः तादृशीचप्रव
र्त्तिकोतेनवालकेनैवमपीष्टायांलिङ्ः शक्तावपिज्ञानंमीज्जमेतेतिशक्तेर्ज्ञानोपायत्वादितिभावः नचतत्प्रवर्त
कमितिस्वरूपसस्याएवेष्टायाः स्वप्रवृत्तिहेतुत्वेनावधारणादितिभावः एवंचेष्टायांनलिङ्गदिशक्तिकल्पन
संभवः तच्छक्तेः स्वरूपसदिष्टारूपप्रवृत्तुपायानुपपादकत्वात्कथं सान्निध्यं प्रत्युक्तमित्याशयः स्वर्गकामे
तिइदमापाततः स्वर्गकामपदस्यकमुधातोर्विध्यैर्ध्वकलेपिततः क्रियायामिष्टाविषयत्वाप्रतीतेः प्रवर्तकतत्प्रती
तिनिर्वाहायकामनायांविधिशक्तिकल्पनसंभवात्तन्विष्टाशक्तिरिष्टामेवस्वरूपसतीमुपपादयतिअतइष्टायां
लिङ्ः वाच्यत्वंदुर्गारमेवेतिभ्रमंनिराकरोतिनचेतिवाधादितिवाचकेवाच्यजनकताविरहस्यसर्वसंमतत्वात्तत्रे
त्यादिमूलैस्त्यसंकल्पज्ञानं प्रवर्तकतामानिराकृतत्वात्स्वरूपसदिष्टायाः प्रवर्तकत्वमपिनास्पवादिनोमतमित्य

स्यैव १

इति

इत्यर्थः

अभिधा.

११

॥

त१

मिवोध्यं वैदिके वेदो धितया गादौ तज्ज्ञानस्यैव ज्ञानकतया क्रियाज्ञानस्यैवो र्वत्वव्याघातात् इति अपरर्वत्वेन वि
धिप्रसपशक्तियहस्य विधिजन्यवोधात् सर्वस्वीकारेतादृशवोधात् आगनुपस्थितत्वसमापूर्वत्वस्यानुपपत्तेरित्यर्थः शा
ब्दवोधात् सर्वमपूर्वमानाभावो न शक्तियहानुपपत्तिरपि द्रष्टव्या अपरर्वपदात् अपरर्वजनको याग इत्यादिशब्दात्
प्रवृत्त्यापत्तेरिति अनुभवविरोधेन दृष्टापत्सयोगो बोध्यः तज्ज्ञानमिति क्रियाविषयकत्वेनेत्यादिः सर्वाख्यातसा
धारणात्वात् भावनाया आख्यातसामान्यवाच्यत्वात् लडादितः प्रवृत्त्यापत्त्याऽसाधारणालिङ्गघर्थत्वाभावेन वि
धित्वानुपपत्त्याचनोचितमिति सर्वत्र न हेतुद्वयान्वय इति यदुक्तं तदीजं स्वयमेवाह हेतुद्वयेत्यादिना ॥ ॥ मि
॥ ॥ इत्यभिधारहस्यं ॥ ॥

मि

गम.

११